

La post-veritat, res de nou

Sembla que la post-veritat s'hagi posat de moda. Després d'un any on han destacat importants successos polítics, hem vist aquesta paraula més present que mai. Navegant per internet podem trobar multitud d'articles i opinions sobre aquest concepte, però en conjunt no disten tant d'una mateixa idea.

Senzillament, i per acord comú, la post-veritat és la qualitat d'aquella afirmació on la teva visió o creença te un pes més important que l'objectivitat que puguis arribar a transmetre. Tot i les extenses interpretacions que se'n poden extreure, aquesta paraula ha destacat en la política. La post-veritat ha estat present des de l'inici de la coacció de la població: la modificació de la veritat, utilitzant com a principal motor els desitjos i les necessitats dels ciutadans, per així obtenir més suport. En els últims mesos l'hem pogut observar en la campanya del "Brexit", les eleccions presidencials dels Estats Units...

Més enllà de la visió política que se l'hi ha estat donant, i per la qual n'ha esdevingut coneguda, la paraula pot abraçar un significat més gran. La post-veritat es podria definir com tota aquella concepció pròpia de l'entorn. Sent la teva percepció del món, una opinió subjectiva envers una objectivitat inaccessible degut a les modificacions constants i desaperebudes que en fem. Les alteracions que distingeixen la veritat original de la nostra, que podem anomenar post-veritat, poden son degudes a la nostre distorsió de la realitat, ja pot ser a l'hora d'entendre-la com de sentir-la. És així com un daltònic, que veu la mateixa tonalitat en un objecte blau i en un de groc, ha sentit i entès els dos colors com un de sol.

Per altra banda, no tenim cap mètode per assegurar que la nostra percepció sigui la més universal, per més homogènia que ens sembli. Tot i acordar una visió objectiva, aquesta està dins els nostres paràmetres de subjectivitat, per aquesta raó, podríem dir que tot allò que coneguem forma part d'un grup de post-veritats, ja que parteixen de l'absència de quelcom que no les fa universal.

Finalment, si amb el raonament, i buscant una definició més adient per identificar i classificar un cos, canviem la seva veritat demostra que aquella definició era una post-veritat. Així doncs qualsevol veritat capaç de mutar, segons la inflexió que un exerceix sobre aquesta, no serà universal i per conseqüència s'aproparà a la subjectivitat.

La post-veritat sempre ha existit i ho continuarà fent sempre que hi hagi un observador conscient i capaç de reflexionar. Perquè, en tot cas, la nostre reflexió no implica l'evolució d'una idea i per tant una veritat mutable.